

§ 115. оу и Ѹ еднакво ся произносятъ, първа-та ся употребява толко въ начало-то, а друга-та въ среда-та и край-а. както: оу̀хо мѹченіе.

Тамъ буква замѣнила буква-та ж, коа-то въ старо време са употребавала въ слѣдѹющи-те мѣста: а) въ корень-а на нѣкои слова кои и сега въ разговорный-а азыкъ са произносатъ полгласне; като: рѣка, лѣкъ, сѣдъ и проч. жголъ (ѹголъ). б) Въ окончаніе-то на винительный-а падежъ ед. въ женски-те имена; както: дѣшѣ, слѣвѣ, в) Въ окончаніа-та на глаголи-те гдѣ сега стои Ѹ, като: пишѣ, пишѣтъ, писѣхѣ и проч. Въ тѣхъ окончаніа на имена-та женски въ единственно число и окончаніа-та на глаголи-те гдѣ сега е ю въ старо време са писали съ буква-та ѣ като: зѣмаѣ, вѣмѣ, сіасѣ, радостѣ, мѣѣ, пишѣтъ, пишѣхѣ. вмѣсте; зѣмлю, вѣмю, сіасю, радостю, мѣю пишѣтъ, пишѣхѣ.

§ 116. Ы она имала совершенно отлично произношеніе отъ и, і, тоа произношеніе го сохранила она въ русско-то нарѣчіе. Она ся употребява:

1) Въ корень-а на слѣдѹющи-те слова: бы; вызѣю, вѣкъ, вѣліе, вѣстрый, вѣти, вѣдра, вѣкнѣ, вѣнѣ, вѣмѣ, высѣкій, вѣнѣ, вѣѣ, владѣка, грызѣ, дѣмѣ, дѣна, дыѣю, дѣшло; зѣблю, колѣвѣль, корѣсть,